

Dret de decidir

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.

Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,

1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-

drete, 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Nùria Cadenes, Víctor Maceda,

Violeta Tena, Jesús Prats (*documentació*) i Rosa Serrano

(*fotografia*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*

ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubi i

Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Toni

Payà (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació*

i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,

Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,

Toni Canyís, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí

Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume

Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,

Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez, Glòria

Marcos, Joan Mari, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu

Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez

Benlloch, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola,

José Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan

de Sagarra, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria

Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier

Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcovero (*Beirut*), Natàlia

Boronat (*Moscou*), Ferran Casas (*Madrid*), Macià

Claramunt (*Castelló*), Miriam Diez (*Roma*), Joan Lluís

Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Ricard González

(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere

Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Jordi

Llaonart (*Kinshasa*), Carles Marquès (*Menorca*), Octavi

Martí (*París*), Jordi Miró (*Brussel·les*), Federico Rivas

(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaría (*Ala-*

cant), Gemma C. Serra (*Berlin*), Sergi Vicente (*Pequin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,

Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta

Camarasa, Alexandre Carbó, Borja Català, Antoni Castel,

Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan

Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel

Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura,

Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser

Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Dani Gómez

(*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Maite Insa,

José Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià,

Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Aida Palau, Òscar Palau,

César Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina

Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina Bagué,

Joan Celià, Fer, Rafà Gil, José Luis Iniesta, Vicente A.

Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández

(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu

(Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica

Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraya (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap

mèdia: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia,

ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El concepte de dret de decidir, provinent del Quebec, és tan ampli com irrefutable. Sintetitzo la innegable legitimitat dels pobles a votar, a elegir la seua opció i a seguir el camí triat. El *dret de decidir* aplicat a la política d'infraestructures, que era el lema principal de la manifestació de dissabte, 1 de desembre, a Barcelona, és tan vàlid com qualsevol altre. I, en aquest moment, en què el model d'infraestructures –no únicament ferroviàries, sinó també viàries, portuàries o aeroportuàries– es decideix majoritàriament des de fora, la reclamació del dret de decidir és més adient que mai.

Els catalans i els valencians han de reclamar el seu dret de participar en el disseny de la xarxa de ferrocarrils, de TGV (gran velocitat), de llarga distància i de rodalia, tot i que en aquest cas l'estat ja ha fet molta via: ja va triar de connectar primer Sevilla amb Madrid i ara ha preferit fer Madrid-Barcelona abans que València-Barcelona; fins i tot, en un segon estadi, un cop dissenyada l'estructura radial-estatal de la xarxa, s'ha caigut en una nova contradicció socio-econòmica: s'ha prioritzat la connexió de Madrid amb Saragossa o Lleida abans que la connexió de Barcelona amb la frontera francesa, per on és més lògic de començar perquè connectaria, per primera vegada, l'ample de via europeu provinent de l'estat francès amb l'ample de via europeu provinent de Catalunya (ara l'ample de via dels nostres ferrocarrils no casa amb l'europeu). La prioritat no havia d'ésser sortir de Madrid i anar connectant ciutats a pas de puça, sinó connectar amb Europa.

Un cop constatat que el trànsit ferroviari –que en un futur no gaire llunyà es privatitzarà– s'ha planificat sense tenir en compte les prioritats econòmiques i socials de catalans i valencians i que això pot hipotecar el nostre futur més immediat, la societat fa bé de donar un crit d'alerta: no pot passar igual amb els aeroports, els ports, els peatges de les carreteres, les autovies o les comarcals. No hauria de passar, però els mapes del futur d'aquestes infraestructures són a punt d'eixir d'alguns despatxos dels ministeris de Madrid –alguns ja estaran acabats i llestos per publicar. I no cal dir que aquests mapes responen a la mateixa visió estatal centripeta.

L'èxit de la manifestació de dissabte –tot i les estratègies de la maquinària estatal per a fer-la fracassar– és un avís per a les properes decisions que s'han de prendre a Madrid –en alguns casos, amb la promesa que es pactaran amb Barcelona–: des de la gestió de l'aeroport del Prat fins a la inversió en asfalt o la xarxa de connexions elèctriques.

Aquell “acostament de la política als ciutadans”, que tan omple les boques dels polítics en campanya, comença per consultar-los, escoltar-los i fer-ne cas.

Als nostres lectors

La legítima ambició de la comunitat flamenca perquè Flandes esdevinga un estat independent i Brussel·les la capital del nou estat ha aturat temporalment la formació del govern de Bèlgica. La capital de Flandes, de l'estat belga i de la Unió Europea és el nus que més costa de desfer en aquest conflicte. Els flamencs volen que es reconega l'adscripció nacional de la ciutat, però han de guanyar-se una població majoritàriament francòfona i ètnicament complexa –per la presència important de minories immigrades. Per a acabar-ho d'adobar, temen que la Unió Europea els puga castigar si forcen la situació. I els flamencs se senten més europeus que ningú.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net